

ΕΤΟΣ 53ον

6 Μαρτίου 2005

ΑΠΘ. ΦΥΛ. 10 (2701)

Η ΑΣΚΑΝΔΑΛΙΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

«Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμί ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι»

Στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ Παῦλος προσπαθεῖ νά πείσει τοὺς φιλελεύθερους Κορινθίους νά κάνουν λεηλογισμένη χρήση τῆς πνευματικῆς τους ἐλευθερίας. Φθάνει στό σημεῖο νά πει πὼς θά προτιμοῦσε νά μὴ φάει ποτέ κρέας γιὰ νά μὴ σκανδαλίσει τόν ἀδελφό του· «οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τόν αἰῶνα, ἵνα μὴ τόν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω» (Α΄ Κορ. 8, 13). Προκειμένου δέ νά πείσει αὐτοὺς τοὺς μαθητές του νά εἶναι προσεκτικοί στή ζωὴ τους, ἐπιστρατεύει ἐπιχειρήματα ἀπὸ τὴν προσωπικὴ του ζωὴ. Ἐς δοῦμε αὐτὰ τὰ ἐπιχειρήματα, πού δείχνουν τὴ γνησιότητα τοῦ βίου του.

Ἡ γνησιότητα τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ ἀπ. Παύλου

Πρῶτα πρῶτα ὁ ἀπ. Παῦλος ἀπέναντι στοὺς μαθητές του εἶχε τὴν παρρησία τοῦ συνεποῦς πνευματικοῦ πατέρα. Δέν πῆρε τίποτε τὸ ὑλικὸ ἀπ' ἐκείνους, στοὺς ὁποίους κήρυξε τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἴδιος λέγει γιὰ τόν ἑαυτό του «...ἐν παντί ἀβαρῆ ἑμαυτὸν ὑμῖν ἐτήρησα καὶ τηρήσω» (Β΄ Κορ. 11, 9), δηλ. ἀπέφυγα νά σᾶς γίνω βάρος γιὰ ὁτιδήποτε. Κήρυξε ἀδάπανο τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ (Α΄ Κορ. 9, 18). Τὴ διαπίστωση αὐτὴ τὴν προβάλλει ὁ Ἀπόστολος «εἰς μαρτυρίαν καὶ ἀπόδειξιν» (Οἰκουμένιος), γιὰ νά πειθοῦν οἱ δῆθεν πνευματικοὶ ἄνθρωποι τῆς Κορίνθου, πού ἐλευθερίαζαν στὰ θέματα τῆς ἐγκρατείας καὶ ἦταν ἀπειθεῖς ἀπέναντί του νά ἀλλιάξουν διαγωγή καὶ συμπεριφορά. Ἐνῶ σάν ἀπόστολος εἶχε τὸ δικαίωμα νά ἀπαιτήσῃ τὴν τροφή του ἀπὸ τοὺς ἀκροατές τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἐργαζόταν μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια γιὰ νά μὴ δώσει «ἐγκοπὴν» (ᾠδ. π. στίχ. 12), δηλ. ἀφορμὴ γιὰ σκανδαλισμὸ, στὸν εὐαγγελισμὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἐάν δέν ἔτρωγε ἀπὸ τὰ εἰδωλόθουτα γιὰ νά μὴ σκανδαλίσει, πολλὺ περισσότερο δέν θά ἔπαιρνε χρήματα ἢ τροφή ἀπὸ διαφόρους. Σάν νά τοὺς ἔλεγε πὼς προκειμένου νά ἀποφύγει τὸ σκάνδαλον, δέν ἔτρωγε τὰ ἐπιτετραμμένα,

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. η΄ 8 - θ΄ 2)

Ἐσκανδαλισμός τῶν ἀδυνάτων

Ἀδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γάρ ἐάν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐάν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐάν γάρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολείται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφός ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; **Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι**· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

πού εἶναι ἡ παροχή τῶν τροφῶν ἀπὸ τοὺς μαθητές του, ἐνῶ αὐτοὶ οἱ παρουσιαζόμενοι ὡς προσδευμένοι πνευματικά χωρὶς νὰ εἶναι, δὲν ἔκαναν τὸν κόπο νὰ ἀπέχουν ἀπὸ τὰ εἰδωλόθυτα, γιὰ νὰ ὠφεληθοῦν οἱ μαθητές. Κατὰ τὸν ἅγιο Νικόδημο τὸν ἀγιορείτη ὁ διδάσκαλος πρέπει νὰ ἀρκεῖται σὲ μικρὴ παρηγοριά τοῦ σώματός του καὶ στὴν ἀναγκαία μόνο τροφή του. Ὁ Παῦλος πού ἦταν «πεπιστευμένος» (Θεοδώρτος Κύρου) ὄλην τὴν οἰκουμένη, πού γέμισε μὲ τὴ διδασκίαν τοῦ Εὐαγγελίου, ἀπὸ Ἱερουσαλήμ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ, ταπεινώθηκε τόσο πολὺ πού στὴν καθημερινή του ζωὴ τοῦ ἀρκοῦσαν τὰ ἐφόδια ἐνός μαθητοῦ, γιὰ νὰ τραφεῖ καὶ νὰ ζήσει κι ὄχι τοῦ ἐπιφανοῦς διδασκάλου. Ἀκόμη γιὰ νὰ προλάβει κάποια ἔνστασις ἀπὸ τοὺς ἀπειθεῖς πὼς τάχα δὲ φαίνεται τὸ ἔργο του, ἔρχεται καὶ λέγει ὅτι τὸ ἔργο του εἶναι ὅλοι αὐτοὶ πού ἄκουσαν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ἄλλαξαν· «ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ» (δ.π. 9, 1 καὶ 2). Ἀπόδειξις τῶν ἀποστολικῶν του κατορθωμάτων ἦταν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀπειθεῖς καὶ κριτές του.

Οἱ ἐπικριτές τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας

Ὅπως στά πρώτα χρόνια τῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρχαν ἐπικριτές καὶ ἀπειθεῖς ἀπέναντι στοὺς πνευματικούς τους πατέρες, ὅπως ἦταν ὁ ἀπ. Παῦλος καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, ἔτσι καὶ σήμερα πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι πού ἀμφισβητοῦν τοὺς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς ἐπικρίνουν μὲ βαναυσότητα καὶ σπουδή. Ἡ ἀποστολή τῶν Ἱερέων εἶναι συνέχεια τῆς ἀποστολῆς τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Τὸ κήρυγμα τῶν ἀποστόλων εἶναι πὼς ὁ Χριστὸς ἦλθε νὰ σώσει τὸν κόσμον. Χωρὶς τοὺς κληρικούς δὲν νοεῖται ἡ Ἐκκλησία. Στὶς ἡμέρες μας πάρα πολλοὶ κατακρίνουν τοὺς Ἱερεῖς. Κανενὸς ἡ ὑπόληψη καὶ ἡ τιμὴ δὲν εἶναι τόσο λεπτή, ὅσο τῶν Ἱερέων. Πάντοτε ὑπῆρχαν ἱεροκατηγοροὶ, ἀλλῆλα σήμερα

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἐμᾶς δέν μᾶς συνιστᾶ τό φαγητόν εἰς τόν Θεόν, διότι οὔτε ἐάν φάγωμεν, ἔχομεν κανένα πλεονέκτημα, οὔτε ἐάν δέν φάγωμεν, χάνομεν τίποτε. Προσέχετε ὅμως μήπως ἡ ἐλευθερία σας αὐτή γίνῃ αἰτία νά πέσουν οἱ ἀσθενεῖς κατὰ τήν πίστιν. Ἐάν κάποιος ἰδῆ ἐσένα πού ἔχεις γνῶσιν, νά κάθῃ εἰς τό τραπέζι ἐνός ναοῦ εἰδώλων, δέν θά ἐνθαρρυνθῇ ἡ συνείδησίς του, ἐπειδή εἶναι ἀδύνατος εἰς τήν πίστιν, εἰς τό νά τρώῃ κρέατα τῶν θυσιῶν πού προσφέρονται εἰς τά εἴδωλα; Καί ἐξ αἰτίας τῆς γνώσεώς σου θά χαθῇ ὁ ἀδύνατος ἀδελφός διά τόν ὁποῖον ἐπέθανε ὁ Χριστός. Ἀμαρτάνοντες δέ μέ αὐτόν τόν τρόπον εἰς τοὺς ἀδελφούς καί πληγώνοντες τήν συνείδησίν των πού εἶναι ἀδύνατη, ἀμαρτάνετε εἰς τόν Χριστόν. Δι' αὐτόν τόν λόγον, ἐάν φαγητόν κάνῃ τόν ἀδελφόν μου νά πέσῃ, δέν θά φάγω κρέας ποτέ, διά νά μή γίνω αἰτία νά πέσῃ ὁ ἀδελφός μου. Δέν εἶμαι ἀπόστολος; Δέν εἶμαι ἐλεύθερος; Δέν εἶδα τόν Ἰησοῦν Χριστόν τόν Κύριόν μας; Δέν εἶσθε σεῖς τό ἔργον μου ἐν Κυρίῳ; **Ἐάν δι' ἄλλους δέν εἶμαι ἀπόστολος, εἶμαι τοῦλάχιστον γιά σᾶς**, διότι σεῖς εἶσθε ἡ σφραγίδα τῆς ἀποστολῆς μου ἐν Κυρίῳ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα,

Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρον, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

παραέγινε τό κακό. Ὅταν θέλουν νά ἀστειευθοῦν χρησιμοποιοῦν τό πρόσωπο τοῦ Ἱερέως. Αἰσχρά ἀνέκδοτα, χειρονομίες, ὑπονοούμενα καί πολλή ἀλλοίωσις ἔχουν σάν στόχο τόν Ἱερέα. Βέβαια πολλοί ἀπό αὐτούς τήν ἀλλοίωσις ὥρα θά πᾶνε νά ζητήσουν τήν εὐχή καί τήν εὐλογία του.

Ὁ Χρυσόστομος γράφει πῶς μέ τόν τρόπο αὐτό φορτώνουμε τόν Ἱερέα περισσότερο βᾶρος, γιατί ὁ καθένας μας εἶναι ὑπεύθυνος γιά τόν ἑαυτό του, ἀλλοίωσις ὁ Ἱερεὺς καί γιά τόν ἑαυτό του καί γιά τόν κόσμον. Πρέπει νά τοὺς τιμᾶμε, γιατί δέν ἐνεργεῖ ἡ καθαρότητα ἢ μή τοῦ Ἱερέως, ἀλλοίωσις ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. Ἡ τιμὴ πρὸς τοὺς Ἱερεῖς καί ποιμένες ἀναβιβάζεται πρὸς τό Θεό. Εἶναι τιμὴ πρὸς τό Θεό. Ὅταν κάποιος εὐλαβηθεῖ τόν Ἱερέα, πολύ περισσότερο θά εὐλαβηθεῖ τό Θεό, γράφει ἕνας σύγχρονος ποιμένας. Τό πιό κακό εἶναι πῶς τοὺς Ἱερεῖς καί τοὺς ποιμένες πιό πολλή καμιά φορά τοὺς πικραίνουν οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νά ἀναγκάζονται νά ἀποηγοῦνται οἱ πνευματικοί μας πατέρες στά ἴδια τους τά παιδιά, ὅπως ὁ Παῦλος στοὺς Κορινθίους.

Ἄς συνειδητοποιήσουμε αὐτήν τήν κατακριτέα διαγωγή μας, γιά νά μὴν φέρνουμε τοὺς ποιμένες μας σέ δύσκολη κατάστασις, ὥστε νά ἀποηγοῦνται καί γιά τά μικρά καί οὐτιδανά τῆς προσωπικῆς τους ζωῆς, αὐτά πού τά ἔχει κάθε ἄνθρωπος στήν ἐπίγειαν ζωὴν του. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

6 Μαρτίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ
ἐν ἧ μνείαν ποιούμεθα τῆς δευτέρας καί ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μνήμη εὐρέσεως τοῦ Τ. Σταυροῦ ὑπὸ τῆς ἁγίας Ἐλένης (326).
Ἦχος: βαρὺς – Ἐωθινόν: Ζ' – Ἀπόστ.: Α' Κορ. ν' 8 - θ' 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κε' 31-46.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Μαρτίου, Τῆς Τυρινῆς.
Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ζ' 14-21.

Ἀντιαιρετικά θέματα (24)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ (α)

Οἱ αἰρετικοὶ ἔχοντας ἀπολυτοποιήσει σχετικὰ πράγματα ἔρχονται πολλές φορές καί στό ὄνομα τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀρνοῦνται τήν Ἁγία Γραφή. Εἶναι φυσικό λοιπόν νά μὴν μποροῦν νά καταλάβουν τή διαφορά ἀνάμεσα στά εἶδωλα καί τά σύμβολα. Τά εἶδωλα κρύβουν τό Θεό καί βασανίζουν τοὺς ἀνθρώπους, τά σύμβολα εἶναι δρόμοι πρὸς τό Θεό καί ἐλευθερώνουν τοὺς ἀνθρώπους.

Ὁ Χριστός πολλές φορές χρησιμοποίησε σύμβολα γιά νά βοηθήσει τοὺς μαθητές του καί τοὺς ἀκροατές του νά καταλάβουν τίς ἀλήθειες τίς ὁποῖες τοὺς ἀπεκάλυπτε. Ὅταν π.χ. λέγει: «ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα...», χρησιμοποιοεῖ τό σύμβολο τῆς ἀμπέλου διά νά βοηθήσει τοὺς μαθητές του νά ἐννοήσουν τό βαθμὸ τῆς ἔνωσης μέ τό Θεό, ἀλλά καί τό ὅτι ἡ σχέση μέ τό Θεό δέν εἶναι μιὰ ἐξωτερική ἠθική σχέση, ἀλλά μιὰ ζωὴ ἐν τῷ Θεῷ. Ὅταν ἡ Ἐκκλησία ἀργότερα θά στολίζει τοὺς Ναοὺς μέ τήν ἄμπελο, δέν εἰδωλοποιοεῖ τήν ἄμπελο, ἀλλά ἀνακαλεῖ στή μνήμη καί τή συνείδηση τῶν πιστῶν τήν ἴδια ἀλήθεια.

Ἄς ἔλθουμε λοιπόν καί στό θέμα τῶν Ἁγίων εἰκόνων. Οἱ αἰρετικοὶ μᾶς κατηγοροῦν ὅτι τίς λατρεύουμε σάν εἶδωλα καί ὅτι ἡ λατρεία τους εἶναι ξένη πρὸς τήν Γραφή· ὁ Χριστός, λένε, ἤλθε νά καταργήσει τά εἶδωλα, εἶναι ἀπαράδεκτο νά λατρεύουμε ξύλα.

Ἄς πάρουμε ὅμως τά πράγματα μέ τή σειρά. Οἱ αἰρετικοὶ στήν προσπάθειά τους νά αὐτοδικαιωθοῦν ἀποδίδουν στήν Ἐκκλησία προθέσεις καί διδαχές τίς ὁποῖες Ἐκεῖνη οὐδέποτε εἶχε καί δίδαξε. Ἔτσι ἡ Ἐκκλησία ποτέ δέν δίδαξε ὅτι πρέπει νά λατρεύουμε τίς εἰκόνες σάν εἶδωλα, οὔτε ἀπέδωσε ποτέ σέ αὐτές μαγικές ιδιότητες.

Ἀρχιμ. Π. Ἰ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότρια - Διευθύντρια: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>